

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 447

гр. София , 15.04.2021 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 1-ВИ НАКАЗАТЕЛЕН в публично заседание на осми април, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател:	Снежана Душкова
Членове:	Иван Стойчев
	Карамфила Тодорова

като разглежда докладваното от Иван Стойчев Въззивно частно наказателно дело № 20211000600240 по описа за 2021 година

Производството е образувано по жалба на П. В. Г. срещу определение на СГС – НО, 1ви с-в. от 29.01.2021г., постановено по ЧНД №67/2021г., с което е оставена без разглеждане молба от 28.09.2020 год. на осъдения П. В. Г. за определяне на едно общо най-тежко наказание „лишаване от свобода“, измежду наложените му две отделни наказания „лишаване от свобода“ с присъда от 27.03.2015 год- по дело № 15/2014 год., постановена от Провинциален съд гр. Валядолид, *****която при условията на чл.457 НПК е приета за изпълнение с определение на Софийски градски съд по ЧНД № 5849/2017год.

В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на определението.

В съдебно заседание осъденият се явява лично със своя защитник и поддържа всички съображения изложени в писмената жалба.

Прокурорът от апелативна прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата и за потвърждаване на постановеното определение.

Софийски апелативен съд, след като обсъди доводите на страните, материалите по делото, законосъобразността на атакувания съдебен акт

,намира за установено от фактическа страна следното:

С определение от 14.02.2018 год. по н.ч.д. №5849/2017 г., Софийски градски съд, НО, 12 - ти състав на основание чл. 457 от НПК е приел за изпълнение присъда на Провинциален съд Валядолид, Второ отделение, Кралство *****постановена на 27.03.2015 г., по дело № 15/2014 г., влязла в сила на 07.10.2015 г., по отношение на българския гражданин П. В. Г., като: преценил, че престъпленията, за които е осъден Г. по чл. 177bis, ал.1б, ал.2 и ал. 4б и по чл. 188, ал.1 и ал.2 от НК на Кралство Испания съответстват на тези по чл. 159б, ал. 2, вр. с ал. 1, вр. с чл. 159а, ал. 2, т.1, т. 2, пр.2 и т. 4, вр. с чл. 159а, ал.1, пр.1, вр. с чл. 20, ал.2, вр. с ал.1 от НК и по чл. 155, ал. 5, т. 2, пр.1, вр. с ал. 3, вр. с ал. 1, пр. 1, вр. с чл. 20, ал.2, вр. с ал. 1 от НК; определил на основание чл. 23 от НК общо наказание „лишаване от свобода“ в размер на единадесет години измежду наказанията, наложени за двете отделни престъпления / 11 год. за първото и 1 година и 9 месеца за второто/; определил първоначален „строг“ режим за изтърпяване на общото наказание и приспаднал времето, през което осъденият е търпял наказание в Кралство Испания до влизане в сила на определението на СГС.

С определение от 02.05.2018 г., постановено по в.н.ч.д. № 419/2018 г., САС, НО, 3- ти състав е изменил посоченото определение на СГС, като го отменил в частта относно приложението на чл. 23 от НК и постановил двете наложени от испанския съд наказания „лишаване от свобода“, общо в размер на 4650 дни, да бъдат изтърпени поотделно.

Осъденият Г. останал недоволен от определението на САС и подал молба до СГС. С нея поискал от Софийски градски съд:

- да определи на основание чл. 23 от НК общо наказание измежду санкциите, наложени му с присъдата на Провинциален съд Валядолид, Второ отделение, Кралство Испания;

- в случай, че не може да определи общо наказание да приложи разпоредбата на чл. 27 от НК или да посочи поредността на изтърпяване на отделните наказания;

- да приспадне от определеното му общо наказание времето, през което е полагал труд в затвора в Кралство Испания.

По молбата било образувано н.ч.д. № 3131/2020 г., по описа на СГС, НО, 12 - ти състав. С разпореждане № 260010/ 14.09.2020 г., постановено по същото дело, съдията - докладчик прекратил наказателното производство на основание чл. 250, ал.1, т.1, вр. с чл. 24, ал. 1, т. 6 от НПК, като преценил, че въпросите, поставени в молбата на осъдения са били решени с определение 02.05.2018 г., постановено по в.н.ч.д. № 419/2018 г., САС, НО, 3- ти състав, влязло в сила на 02.05.2018 г.

Осъденият обжалвал разпореждането на съдията докладчик пред САС, който с определение № 793/ 09.11.2020 г., постановено по в.н.ч.д. № 1178/ 2020 г., го отменил и върнал делото на СГС за ново разглеждане на молбата на осъдения от друг съдебен състав. След връщането на делото в СГС е образувано н.ч.д. № 4125/2020 година. С разпореждане № 260886/ 25.11.2020 г., СГС, НО, 1 - ви състав, докладчикът прекратил съдебното производство и изпратил делото за разглеждане на РС - Разлог, като преценил, че той е компетентен на основание чл. 39, ал.1 от НПК да се произнесе по молбата на осъдения, тъй като е последният съд постановил присъда срещу него (присъда № 2993/22.06.2010 г., по н. о. х. д. № 215/2010 г., по описа на РС- Разлог).

С разпореждане № 504932/08.12.2020 г., постановено по н.ч.д. № 577_2020 г., РС - Разлог повдигнал спор за подсъдност.

С решение от 5.01.2021 год. постановено по ЧНПД 991/20 год. ВКС изпратил делото за разглеждане на Софийски градски съд.

В СГС било образувано н.д.д. № 67/21 год.,с което молбата на осъдения (28.09.2020 год.) била оставена без разглеждане.

При изложената фактология по делото, настоящият съдебен състав намира жалбата за недопустима, а определението на решаващият съд за законосъобразно.

На първо място, от изложените по-горе факти безспорно се установява,че по отношение на осъдения П. В. Г. са наложени две отделни наказания с една присъда от 27.03.2015 год. на Провинциален съд – Валядолид в Кралство *****като сроковете за изтърпяване на

наказанията са посочени ясно и точно: 11 години лишаване от свобода и 1 година и 9 месеца лишаване от свобода , общо 4 650 дни. За да се приложи разпоредбата на чл.25,вр.чл.23 НК е необходимо с едно деяние да са извършени няколко престъпления от осъденото лице или то да е извършило няколко престъпления преди да е имало влязла в сила присъда за което и да е от тях. Настоящият случай не е от такова естество. Въпросите за евентуалното им групиране е било предмет на обсъждане в решение на Софийския апелативен съд по НЧД 419/2018 год.(решение №182/2.05.2018 год.) Този въпрос е бил предмет на обсъждане и от ВКС на РБ, който с решение от 29.06.2020 год. е оставил без уважение искането на осъдения за възобновяване на наказателното производство по влязлото в сила определение на СГС от 14.02.2018 г., изменено с решение 182/02.05.2018 г. по ЧНД 419/2018 г. на САС.

В цитираните съдебни актове, (както в решението на ВКС,така и в решението на САС) изрично е било посочено, при изпълнение на влязлата в сила присъда на чуждестранния съд, в правомощията на българския съд не е предвидена възможност за смекчаване на наложените на осъдения наказания с приложението на материално правната разпоредба на чл.23 НК, тъй като българският съд не упражнява контрол по отношение на влязлата в сила присъда, а единствено гарантира правилното изпълнение на наложените наказания след трансфера. Действащата по българското законодателство уредба за определяне на общо наказание в случая е неприложима, тъй като би се стигнало до промяна на вече постановената от испанските съдебни власти присъда. При това положение правилно СГС е приел, че по така направеното искане за групиране на наложените от испанския съд наказания има влязло в сила решение и въпросът не може да бъде отново пререшаван.

Същото важи и за останалата претенция- приспадане на част от времето, през което осъденият е бил задържан и е търпял наказанието лишаване от свобода. На последно място искането за приложение разпоредбата на чл.27 НК също е намерило правилно разрешение в изготвените мотиви, като въззивният състав изцяло споделя изложените съображения на решаващия съд.

Предвид изложеното Софийски апелативен съд

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА определение на СГС от 29.01.2021г. по нчд №67/2021г.

Определението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____